

בעזרת השם יתברך

גליון # 53 - חודש שבט תשס"ג

ארגון עולמי לעזור לאחינו בני ישראל לזכות לזוג הגון

לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר
הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן
מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה
בענין הזוג, וגודל מעלת התפלה

עיה"ק צפת תובב"א

מרכז שידוכי נשואין העולמי

WORLD ORGANIZATION FOR SHIDUCHIM

ספר סדר היום - פירוש משנת בן חמש שנים

1 בן שמונה עשרה לחופה. אם מן טעם זה אם משום לא תהו בראה לשבת יצרה ושניהם
כאחד טובים ואינו דומה תורה מאדם שלם לתורה מאדם פגום כמו שאמרו כל השרוי
בלא אשה וכו' ועם כל זה לא שמו עליו העול מקודם כדי שיהיה עוסק לפחות שלש
שנים בגמרא פנוי בלא אשה בלא עסק בלא טרדה ויועיל לו הרבה על היסוד שיש לו
בנוי ממקרא וממשנה ועוד שהתלהבות יצר הרע אינו כל כך ואפשר להנצל ממנו בנקל
אם אין לו חברים רעים ממי ילמוד ובהגיעו לח"י מוטל על אביו בחיוב גמור לבקש לו
אשה להכניסו לחופה והזכיר התנא ענין החופה משום שענין חופה הוא היחוד שבין
איש ואשתו ורמז בזה כי אין כוונת הענין הזה כל כך משום פריה ורביה כי עדיין לא
הגיע לפרק עשרים שמוטל עליו הענין בחיוב כמו שאיתא (קידושין כ"ט ב) תיפח
(רוחו) עצמותיו אבל עיקר הענין להצילו מן החטא ולא יחמוד בלבבו נשים נכריות
האסורות אליו וכדי למלאת תאוותו ויהיה לו פת בסלו צריך ליחד לו אשה ובוה ינצל
מן החטא. מפני מה המצוה הזאת מוטלת על האב לעשות, משום שעיקר המצוה של
פריה ורביה היא כדי להשאיר אחריו ברכה ויהיה קיום המין ודור הולך ודור בא והארץ
לעולם עומדת ונעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית וכל זמן שהבן והבת
עצים יבשים לא יעשו פרי לא יועיל כלום בתקנתו אבל יעשה הוא הבא מידו להשיא
אשה לבן ואיש לבת וה' ימלא חסרונם ויתן להם פרים בעתם ונגמרה הבריאה
בשלימות לכך צריך האדם להשתדל במצוה הזאת בכל יכולתו ובהגיע בנו לפרק שמונה
עשרה שנה שלמים יבקש לו מנוח אשר ייטב לו ואם צריך למעות או לתכשיטין יבקש
לו ואפילו ברחוקים אמר הכתוב די מחסורו אשר יחסר לו ואמרו חז"ל זו אשה כל שכן
בבניו היוצאים מחלציו והוא מחוייב במצוה עצמה כאשר ביארנו שצריך השתדלות
נמרץ לגמור כל הצריך עד שיצא משפט הנער לאור וכן בבנותיו מן הטעם עצמו אחר
שהגיעו לפרקן והוא משלש עשרה שנה ולמעלה שצריך לבקש לו דבר הראוי והגון
לפי כבודו וצריך לבקש להן נדוניה עד שיקפצו עליהן אנשים מהוגנים וכן אמרו בדברי

קבלה ואת בנותיכם תנו לאנשים וכי כיצד יתן אותם על כרחם אלא שיתנו להם כל כך עד שיתרצו ויקבלו אותן ואף על פי שאמרו חז"ל עישור נכסי לפרנסת הבת היינו אחר מיתת האב שלא להוציא מן הבנים די להם בעישור נכסי אבל בחיי האב ראוי לו ומוטל עליו להשיאם לכבודו ואפילו על ידי רבוי ממון. גם מוטל עליו ללמדו אומנות כדי שיעסוק בו להתפרנס ולראות חיים עם אשה אשר אהב והוא מן הטעם אשר אמרנו כי מה תועלת להשיאו אשה אם אינו יכול להתקיים בה מחוסר כל, טוב ממנו הנפל ואדרבא אסור לזווג ולחברם וכן אמר שלמה בחכמתו והכן בחוץ מלאכתך וגו' אחר ובנית ביתך ואמרו רז"ל יפה תורה עם מלאכה כי יגיעת שניהם משכחת עוון מטעם זה אף על פי שיש לו ממון הרבה לתת לבנו לא ימנע מפני זה מללמדו אומנות כי הבטלה מביאה לידי שעמום אלא אם כן הוא דבוק בתורה וחשקה נפשו בה כי אז אסור לו לעסוק בשום מלאכה זולתה כיון שיש לו במה להתפרנס ולא יצטרך לבריות אחר שנשא אשה ועדיין הוא עוסק בתורה משום שאין לו מרדא ומרחא. ובהגיע לפרק עשרים שנה שכבר מתחילין הבנים לצאת לאויר העולם וצריכין מזון ופרנסה והם תחת צל כנפיו לחסות עליהם צריך לבקש ולחפש ככלב וכזאב אחר פרנסתם, וזה שאמר התנא:

2 בן עשרים לרדוף. היינו רדיפת המזונות לפרנס בני ביתו בכבוד ולא בביזוי ויבקש לו העסק היותר נקל מלאבד זמן ולהרויח מה יספיק בצמצום ויסתפק במותר לו ויתרחק מן המותרות ומן התאוות הגשמיות כי הם המורידות את האדם לבאר שחת ונוטלות חייו מן העולם הזה ומן הבא אמר שלמה בחכמתו ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה וכן כשהוא בעל מלאכה ומרויח מזונותיו במעשה ידיו לא יהיה נבהל להון לקבץ על יד ויהיה מה שיהיה ולא ידקדק היטב במה שהוא עשה אם טוב ואם רע כי אם הכוונה להרבות מלאכה ליטול עליה שכר הרבה ח"ו זהו דרך הגזלנים והחמסנים שאומרים שלי שלי ושליך שלי ואין רודפים כי אם אחרי הבצע וכל מגמתם למלאכת בטנם ובטן רשעים תחסר אבל זרע ישראל הכשרים אינם חפצים ליהנות במה שאינו שלהם ואם עוסקים במלאכתם עוסקים לשם שמים ובמהרת הלב שלא להונות לחבירם ואדרבא הם מוותרים משלהם להם שלא לבוא לידי גזל ולא לידי חמס וכן הדין עצמו כשאחרים עוסקים במלאכה שלהם מי שהוא נבהל להון עושה תחבולות ומרמות ומשונה את משכורתם עשרת מונים כדי לעכב את שלהם בידו ועושק שכר שכיר ובא לידי גזל ולידי חמס ואינו מוציא את שלו מידו אלא אחר עמל וטורח הולך ובא מאה פעמים אבל מי שהוא בר לבב אוהב את הבריות ומקרבן נותן להם שכרם משלם ואינו מעכבו בידו כלל אלא ביומו תתן שכרו ואינו מדקדק אחריהם במלאכה ומוותר להם ומוחל להם מחילה גמורה כי אליו הוא נושא את נפשו והוא ליה כמזמין לו צדקה לפרנס עצמו ובני ביתו בנקיות לאכול מיגיע כפיו ולפייס אותם במיני פיוסים אם עושים יותר מן הראוי לעשות או שלא נסו באלה ועושים מפני הבושה וכדי שלא יצטרכו לבריות לאנשים האומללים כאלה צריך לדבר על לבם דברי פיוס וניחום כדי לחזק שברון רוחם וחולשת כחם והמעוה שנותן להם יתן בסבר פנים יפות ויצטער עמהם על השגת ידם מקוצר מזונותם כמו שכתוב ותפק לרעב נפשך כלומר נפשי ולבי הייתי רוצה להוציא מגופי אם היה אפשר כדי להפיק שאלתך ומלאת חפצך אבל המקום ירחם עלי ועליך ועל כל עמו ישראל ובדברים האלה משיב את רוחו אליו ומקבל היסורין בסבר פנים יפות ונמצא זה עשה גמילות חסד בגופו ובממונו ונמצא מקיים להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים ונמצא שותף להקדוש ברוך הוא בזה ואשריו ואשרי חלקו:

מרכז שידוכי נשואין העולמי